

til Lønning af en Gymnastiklærer ved Jonstrup Seminarium bevilges en saadan Lønning, som betinger hans Ansættelse som egentlig Lærer, medens det gamle Forhold foreslaas bevaret, hvorefter han lønnes af Honorarkontoen. Jeg maa derom sige, hvad i øvrigt den ærede Ordfører selv fremhævede, at det vil i alt Fald forsinke Udførelsen af den Tanke, der ligger til Grund for Omordningen af hele Gymnastikvæsenet ved vore Skoler, og som har ført til den ny Haandbog og Ansættelsen af egentlige civile Gymnastiklærere. Jeg antager, at Ministerens Mening er den samme som den ærede Ordførers, nemlig, at det skal gaa i den Retning, at den civile Gymnastiklærer ogsaa skal have anden Undervisning, saa at han faar fuld Beskæftigelse. Det tror jeg ogsaa tydeligt fremgaar af Sagen. Det er med Beklagelse, at Ministeren ser dette Forslag nægtet. Men det betyder vel i Virkeligheden kun en Udsættelse til en senere gunstigere Løjlighed. Der er heller ikke noget særligt at sige til Forslaget under Nr. 86 om en Nedsættelse af 100 Kr., saa faar Gymnastikinspektøren ikke denne bygningskyndige Assistance. Jeg tror, Forslaget er velbegrunderet, men der er jo ikke noget at sige dertil.

Jeg kommer dernæst til Forslaget under Nr. 89, hvor Udvalget nægter 2,200 Kr. til Forhøjelse af Lønningen til Forstanderens Medhjælper ved Blindeinstituttet. Men under det næste Nr. i Betænkningen godkendes Forslaget i Realiteten. Ministeren har ønsket Forstanderens Medhjælper lønnet med stigende Lønning paa Lønningskontoen og ikke paa Honorarkontoen, hvorimod Udvalget er gaaet ind paa at lønne ham med den Sum, der i Forslaget fastsættes som Begyndelsesløn, medens det ikke har fundet Anledning til, at normere det som en Lønning paa Lønningskontoen med stigende Alderstillæg. Naturligvis, kan der ikke opnaas mere, er det godt nok i Øjeblikket, men jeg skal blot bemærke, at efter mit personlige Kendskab som Formand for Bestyrelsen for Blindeinstituttet stiller Sagen sig saaledes, at denne Post som Medhjælper for Forstanderen ikke vil kunne undværes hverken under den nuværende eller senere Forstander; thi til Forstandervirksomheden for Blindeinstituttet knytter der sig saa meget, meget mere end just det at være Leder af Undervisningsanstalten paa Skolen. Det har udviklet sig saaledes, at der paahviler Forstanderen Omsorgen for samtlige blinde, der findes i Landet, et meget

betydeligt Arbejde baade i almindelig human Retning og særlig i administrativ Retning. Det vil ikke forandre sig. Der er en anden Ting, der medfører, at Arbejdet bliver uoverkommeligt for en enkelt Mand og altid vil blive det, det er den Deling eller Knopskydning af Institutet, som har fundet Sted ved Anlægget paa „Strandlyst“ ved Kallundborg. Dette Institut er efter al Sandsynlighed beregnet paa en videre Udvikling, som jeg straks skal komme til. Ogsaa derved ere de administrative Forretninger blevne i høj Grad forøgede, og det vil heller ikke forandre sig. Der er et 3die Punkt, der heller ikke vil forandre sig, og det er det, at der paa Hovedinstituttet her i Byen foruden Virksomheden med de skolesøgende Børn indtil Udskrivningsalderen er en fortsat Virksomhed med ældre blinde, der oplæres i forskellige Virksomheder, hvorved de nogenlunde kunne tjene deres Brød. Derved forøges yderligere Forstanderens Arbejde. Jeg tror derfor, det maa siges, at denne Dublering eller, hvad man vil kalde det, med Hensyn til Ledelsen af Anstalten vil være nødvendig, og det er derfor, man har stillet Forslag om at oprette denne Stilling som stadig. Udvalget har nu bevilget Sagens Realitet, og Ministeren maa selvfølgelig slaa sig til Taals dermed. Jeg vil kun lægge et godt Ord ind for den Mulighed, at man senere — det behøver jo ikke at ske meget snart — maa tage under fornyet Overvejelse, om det ikke vil være rigtigt, at gøre denne Stilling til en fast Stilling.

Jeg kommer dernæst til Forslaget under Nr. 95, de 300 Kr. til Udarbejdelsen af Planerne til Udvidelse af „Strandlyst“ ved Kallundborg, som Udvalget ikke har villet gaa ind paa. Det er ganske rigtigt, som Ordføreren bemærkede, at saadan absolut frit staar man jo ikke, hvis de 300 Kr. vedtages. Vedtages de nemlig, maa det jo siges at være godkendt, at man venter som en naturlig Følge deraf, at Forslagene til den Udvidelse, som altsaa projekteres, og hvortil Planen skulde tilvejebringes for disse 300 Kr., ville blive prøvede i den Aand, hvori de affattes og altsaa blive godkendte, hvis de ikke stride imod dem. Men Sagen er jo, hvad der jo heller ikke er det ærede Medlem ukendt, at man altid har tilsigtet, at Institutet ude ved Strandlyst skulde udvides, skulde optage en Virksomhed, som gik ud over den, som det har i Øjeblikket: at være en Forberedelsesskole for blinde Børn i en yngre Alder end den, som betinger Optagelse fra